

tao, de grote kracht in het midden

J. van Rijckenborgh

De zichtbare werkingen van de grote Teh zijn het gevolg van uitvloeiingen van Tao. Dit is de natuur van Tao. Tao in zijn schepping is vaag en verward. Hoe verward! Hoe vaag! En toch bevat het midden alle beelden. O hoe vaag, hoe verward! En toch, in het midden is het spirituele wezen. Dit wezen is ten zeerste reeël en het bevat het onfeilbare getuigenis. Van oudsher tot nu toe was zijn naam onvergankelijk. Het geeft aanzijn aan de werkelijke creatie. Hoe weet ik dat de gehele geboorte in hem zijn oorsprong heeft? Door Tao zelf.

De zichtbare werkingen van de grote Teh zijn het gevolg van de uitvloeiingen van Tao. Die uitwerkingen vormen de natuur van Tao. Tao in zijn schepping is voor natuurgeborenen, voor allen die reeds bij voorbaat tot het 'kerkhof' behoren, uitermate vaag en verward. Vager en verwarder kan het niet. Dat zou ook niet anders kunnen in het van de oermoeder verbroken levensveld. En toch bevat het midden van Tao's schepping alle beelden. De uitdrukking 'de grote Teh' wordt door sommige auteurs vertaald als 'de grote deugd'. En hoewel Teh inderdaad een zeer grote deugd is, is het beter Teh omschrijvend te vertalen als 'het pad van bevrijding' en als 'het resultaat van het gaan op het pad van bevrijding'. Als wij het wezen van Teh zo benaderen, voorkomen wij dat de grote deugd als een aspect van het natuurlijke leven wordt beschouwd.

In onze natuur zijn vele dingen deugdelijk, goed, te noemen, maar het deugdelijke en het goede zijn in deze natuur niet volstrekt. Zij hebben geen betrekking op het 'alleen-goede'

zoals Hermes Trismegistos het uitdrukt. Daarom is er in hoofdstuk 21 van de Taodejing sprake van zichtbare uitwerkingen, als resultaat van het bewandelen van het pad, als resultaat van de toepassing van de drievoudige gnostieke praktijk. Uitwerkingen derhalve, die absoluut niet vaag behoeven te zijn want deze uitwerkingen zijn het gevolg van de emanaties, de uitvloeiingen van Tao. Tao is het goddelijke Ene, het Absolute, het is 'Het' zelf. Is die bepaling dan niet vaag? Dat behoeft niet zo te zijn. Om drie redenen niet. Ten eerste zijn deze emanaties de natuur van Tao. Ten tweede staat en is Tao 'in het midden'. En ten derde draagt dit midden 'alle beelden' in zich. Laat ons trachten dit te verduidelijken. In de gehele alopenbaring, in heel de schepingsruimte staat Tao, het goddelijke Ene, in het midden. In deze onpeilbare ruimte bestaan talloze astrale velden, alle zeer van elkaar verschillend. Met betrekking tot heel deze verscheidenheid, begrepen in de eenheid, moet men zeggen: 'Tao staat in het midden.'

Jan van Rijckenborgh en Catharose de Petri zijn de oprichters van de Geesteschool van het Gouden Rozenkruis. In deze school hebben zij de weg van het vrijmaken van de ziel op alle mogelijke manieren, en vaak aan de hand van oorspronkelijke teksten uit de universele leringen, aan hun leerlingen verklaard, toegelicht en voorgeleefd

**Symbol voor 'Sterke Tao'.
Wie anderen overwint
is sterk, wie zichzelf overwint
is almachtig**

Dat is, op zichzelf beschouwd, heel belangrijk en vertroostend. Maar veel belangrijker is het te kunnen vaststellen dat van deze goddelijke kracht ‘in het midden’ emanaties uitgaan, uitvloeïingen, stralingen, werkingen. Emanaties die heel de onpeilbare ruimte met hun majesteit vervullen.

Nog belangrijker wordt dit als men tot de ontdekking komt dat al die myriaden sterrenstelsels, en in die stelsels de zodiakale stelsels, in die zodiakale stelsels de zonnestelsels, en in die zonnestelsels alle planetaire lichamen, in de letterlijke zin Tao in hun midden bezitten. Iedere planeet, iedere zon, ieder stelsel heeft een haar omringende en doordringende geestelijke Tao-essentie. Een essentie die in het midden van die hemellichamen en stelsels een brandpunt vormt. De planeet die wij bewonen draagt Tao in het hart. Daarom wordt er gezegd dat in het middelste stratum van onze planeet de Christus-geest woont.

Daarom ook moet er een scherp onderscheid gemaakt worden tussen de planeetgeest en de planeetlogos. De planeetgeest is de uitdrukking van het dialectische aanzicht, de beelddrager van de planetaire doodsnatuur. Wij zouden de planeet die wij als aarde kennen, kunnen vergelijken met de persoonlijkheid van de mens. De planeetlogos echter is de aanwezige Tao-existentie. De existentie van de werkelijke uit God geboren aarde, die men kan vergelijken met de microkosmos. Het is de hemel-aarde, die in de Apocalyps genoemd wordt. Deze planeet is totaal anders dan de ons bekende aarde, en is ons toch zeer nabij.

Nog verbijsterender wordt het als men vaststelt dat de microkosmos geen uitzondering is op kosmos en macrokosmos. ‘Zo boven zo beneden.’ Versta dit hermetische axioma. Ook in de microkosmos is Tao aanwezig en voorts ‘in het midden’. Het midden, dat correspondeert met het lichamelijke hart. Het midden, waarin de emanaties zeer duidelijk te onderkennen zijn.

Zo hebben wij u enigszins de natuur van Tao aangeduid.. Tao is overal en bij ieder ‘in het absolute midden’. Dit is het grote wonder van Tao. Deze grote, levende, goddelijke kracht spreekt en is en straalt in het hart van alles en allen. Dit is de wonderbaarlijke natuur van Tao, de eigenschap Gods.

‘Waarom is de stem van Tao,’ zo kunt u vragen, ‘dan zo vaag in mij? Waarom brengt zij mij in verwarring?’

Omdat Tao wel in u is, maar niet van u. Tao is niet in u belichaamd, maakt geen deel uit van uw stofgeboren existentie, terwijl uw eigen existentie, uw persoonlijkheid, een eigen bewustzijn heeft, een eigen stem. U bent van een andere natuur en de godsnatuur verbijzondert in u alleen maar een stem, een straling. Het is het woord dat van den beginne was en is.

Als een mens zich uitsluitend bepaalt bij zijn natuurgeboorte, als hij daaraan ruim voldoende heeft, als hij uitsluitend daarin opgaat, als hij zelfs niet weet van de mogelijkheid van een andere natuur waarvan de stem in hem klinkt, dan is het logisch dat hij deze stem niet verstaat en ze hem als werking verwarring brengt.

Waarom is de stem van Tao dan zo vaag in mij? Waarom brengt zij mij in verwarring?

Als een mens wel weet van de aanwezigheid van de andere natuur, maar haar in zijn levenshouding niet positief benadert, dan is er behalve verwarring alleen maar sprake van de uiterste vaagheid. Dan schijnt het Licht, het woord, in de duisternis, maar dan kan of wil de duisternis dit licht niet begrijpen. Bemerkt u hoe concreet de proloog van het Evangelie van Johannes is? Als u bevrijd wilt worden van deze verwarring en de vaagheid wilt wijzigen in helder licht, dan mag u nimmer vergeten dat er in de ganse alopenbaring steeds sprake is van twee naturen: de absolute natuur die Tao is, en een wordende natuur die Tao niet of nog niet is, dus, met betrekking tot uw microkosmos, twee levens. Een wordende natuur, die eventueel in haar opvaart gestagneerd is – zoals die van u en mij – en daardoor steeds wordt omgewend en terug moet keren tot het punt van uitgang: het rad van geboorte en dood. En let wel, als er twee naturen zijn, zijn er ook twee bewustzijnstoestanden, van elkaar gescheiden: de bewustzijnstoestand van de wordende natuur en die van de absolute natuur, het bewustzijn van de microkosmos en het bewustzijn in en van de persoonlijkheid. De lagere bewustzijnstoestand moet plaats maken voor of opgaan in de andere. Vooral de bewustzijnstoestand van enig wezen dat exi-

steert in een gestagneerde natuur, in een ‘boos’ geworden natuur, moet daar attent op zijn. Zijn bewustzijnstoestand moet verbroken worden, om plaats te kunnen maken voor de goddelijke natuur. Opdat eenmaal door de bevrijde entiteit gesproken kan worden: ‘De vader en ik zijn één.’

Wij spreken hier over dingen die u ongetwijfeld al lang weet, maar het gaat erom ze voor u op dit moment levend te maken. Realiseer u dat de heer van het al zich momenteel in uw midden bevindt, in de stal van uw dialectische wezen, in het midden van de tempel en in het midden van uw microkosmos.

In het verleden heeft u wellicht in vele opzichten uzelf in menige vaagheid en verwarring verloren. Versta dan nu het woord van Lao Zi: En toch bevat het midden alle beelden. In het midden is het spirituele wezen. Dit wezen is ten zeerste reëel en het bevat het onfeilbare getuigenis.

Kan het nog concreter uitgedrukt worden dan in deze heilige taal van Lao Zi? Uit het hart van Tao stroomt de goddelijke spirituele essence, de stem Gods, het woord Gods. Deze stem, dit woord, omvat het gehele plan.

De karakters van het woord Gods bestaan uit beelden, uit zeer concrete impressies. Vanuit het

De wedergeboorte heeft haar oorsprong in Tao, die in uw midden is, die u kracht geeft en die door middel van het beeldende vermogen van Tao kan worden verstaan

kernbeginsel van de microkosmos, de roos des harten, gaat een stralende Lichtkracht uit, een Lichtkracht die beeldenreeksen met zich mee voert van de grote werkelijkheid die de mens eenmaal in zichzelf, en ook door zichzelf, zal realiseren. Denk eens aan radio en televisie. Dit banale voorbeeld zal u duidelijk doen inzien welke machtige beeldenreeksen en klanken uit het hart van Tao stromen en door de mens kunnen worden waargenomen, als zijn instrumentarium daarvoor geschikt is gemaakt.

Deze beeldende taal Gods wordt ieder moment tot u gesproken, gaat ieder moment tot u uit, vanuit het midden. De taal Gods, in ons sprekend, is gelijk aan die welke in u gesproken wordt. Zo hebben wij een middel tot vergelijking, tot waarmerking. Diezelfde taal Gods spreekt de planeetlogos tot ons. Denk erom: niet de planeetgeest. Kortom, dit woord, deze sprake, wordt tot u overgedragen uit talloze richtingen. Dit woord omvat alle kennis en is ten zeerste reëel. Het omvat een onfeilbaar getuigenis, zegt Lao Zi, met betrekking tot de gehele wording van het al, hoe die wording moet zijn, waar zij verkeerd gaat, hoe zij weer recht gemaakt kan worden in het ganse al. Ieder probleem dat u aan het innerlijke tribunaal van microkosmos, kosmos en macrokosmos voorlegt, wordt in

beelden van meerdimensionale aard tot u overgedragen. Getransmuteerd in het beeld dat u kunt zien, verstaan en omvatten. Iedere mens die zo in werkelijkheid de heer in het midden nadert, maakt deel uit van Gods werelduniversiteit. Alleen de kennis die daarin opgenomen is, vormt een onfeilbaar getuigenis. Daarom zegt Lao Zi in hoofdstuk 20: 'Maak u vrij van kennis, dan zullen de zorgen van u wijken.' Alleen de kennis Gods, praktisch toegepast, is nuttig voor wereld en mensheid en dienstbaar aan het plan.

Kunt u zich nu voorstellen waarom wij er zo op aandringen alles te doen wat mogelijk is om het spirituele wezen in u te doen spreken, opdat het onfeilbare getuigenis daaruit zou oplichten? Een getuigenis van oudsher, onvergankelijk. Een kracht die de werkelijke creatie tot aanzijn kan brengen. Een creatie die volkomen natuurwetenschappelijk tot stand komt. Een proces dat de kandidaat in de heilige wetenschap op de voet kan volgen, omdat de gehele geboorte, de wedergeboorte, haar oorsprong heeft in Tao. In Tao die in uw midden is, die u kracht geeft en die door middel van het beeldende vermogen van Tao kan worden verstaan. ☸

Wanneer het ontvankelijke yin vol is, doemt in haar midden de kiem van het yang op. Is het daadkrachtige yang compleet dan ontstaat uit zijn diepte het yin